

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Til Danmarks Tjenestemænd

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1945

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Til Danmarks Tjenestemænd](#) 3

[Til Danmarks Tjenestemænd](#) 4

[Til Danmarks Tjenestemænd](#) 5

[Til Danmarks Tjenestemænd](#) 6

[Til Danmarks Tjenestemænd](#) 7

[Til Danmarks Tjenestemænd](#) 8

[Til Danmarks Tjenestemænd](#) 9

[Til Danmarks Tjenestemænd](#) 10

Efter 5 Aars tysk Besættelse er vort Land atter frit, og nu skal dets Fremtid bygges op paa et saadant Grundlag, at der bliver ligelig Plads for alle ved Samfundets Bord.

Men det er ved de nu forestaaende Valg til Folketinget, at der skal træffes Bestemmelse om, hvilken politisk Kurs der skal følges i de kommende Aar, og derfor er Valgets Udfald af den mest livsvigtige Betydning.

Siden vore faglige Organisationer opstod, lige før Aarhundredskiftet for 45—50 Aar siden, har Tjenestemændene i Danmark i stigende Tal sluttet op om Socialdemokratiet.

Samarbejdet mellem Tjenestemandsoorganisationerne og Socialdemokratiet

Denne Alliance kunde vi slet ikke have undværet al den Stund, Socialdemokratiet paa Tinge var det eneste politiske Parti, som positivt støttede Tjenestemændenes berettigede Krav.

Dansk Arbejderbevægelse har fra første Færd forstaaet Værdien af fagligt og politisk Samarbejde. — Dette bærende Princip i dansk Arbejderbevægelse høstede Tjenestemændene og deres faglige Organisationer stor Gavn af, og de Fremskridt, Tjenestemænd saavel i Stat som Kommune og koncessionerede Selskaber har haft paa økonomiske og kulturelle Omraader, hænger meget nøje sammen med Socialdemokratiets stigende Indflydelse saavel i Rigsdagen som i de kommunale Raad.

Fra Tyendekaar til fri Borger

De Tjenestemænd, som erindrer Tilstandene for 25—30 Aar tilbage — og det er der jo dog en Del, der kan — vil bekræfte, at offentlig Tjeneste, i hvert Fald for det mere underordnede Personales Vedkommende, var noget af en Slavetilværelse, maalt med Nutidens Alen.

Vel var Arbejdstiden ogsaa for de private Arbejdere længere end nu, men for Tjenestemændene var der praktisk talt ingen Grænse — de var pligtige til at arbejde baade 14 og 15 Timer i Døgnet, og der var intet, der hed Overtidsgodtgørelse, hverken i Fritidserstatning eller Kontanter. Fridagenes Antal ved en Række af vore største Statsinstitutioner var 24 om Aaret, eller een hver 14. Dag. Selve Lønningerne kan maaske vanskeligt sammenlignes med de nuværende; men karakteristisk for en Tjenestemands økonomiske Forhold før og under den forrige Verdenskrig var, at kun yderst faa havde Raad til at holde sig et Sæt civilt Tøj. De maatte hænge i Uniformen baade i og uden for Tjenesten. Men allermest mærkbar er vel Forskellen paa Tjenestemændenes personlige og retslige Stilling mellem den Gang og nu. Før var han simpelthen for et Tyende at regne, et Nummer, prisgivet sine nærmeste Overordnede. Der eksisterede ingen Retsregler, som kunde værne hans Rettigheder, og ingen kunde føle sig sikker i sin Stilling. Følgen var Øjentjeneri og nedværdigende Skrabud opadtil, som modsvarede af Hovenhed og Spark nedefter.

Mellem vore Dages Tjenestemand, der føler sig som en virkelig fri Borger, der intet har at frygte, naar han gør sin Pligt, og hans Kammerat fra Aarene omkring Aarhundredskiftet, ligger der en Udvikling, som meget vel kan sammenlignes med Bondestandens før og efter Stavnsbaandets Løsning, og som ikke kan vurderes højt nok. Men denne Udviklings Hjul er ikke drejet af sig selv, og en af Næverne, der har taget stærkest og mest afgørende i Haandsvinget, er Socialdemokratiets, den anden er Fagbevægelsens.

En Udvikling som hverken maa standses eller sinkes

Til daglig kan vi gaa rundt og være uenige om forskelligt, men eet vil vi alle og altid være helt enige om, at denne Udvikling mod tryggere, bedre og friere Levevilkaar, som de sidste tredive—fyrre Aar har betegnet, ikke maa standse, end ikke sinkes. Der har været Tider, hvor Udviklingen er gaaet langsomt — men det har kun været i Perioder, hvor Parti og Fagbevægelse har mødt stærk politisk Modstand, som maatte overvindes. Der har ogsaa været en Tid under Krigen og den tyske Besættelse, hvor Udviklingens Hjul næsten gik helt i Staa — ja, stundom viste en tilbagegaaende Tendens paa visse Omraader.

Men Parti og Fagbevægelse har selv i denne for vort Land allervanskeligste Tid haft Forholdene under Kontrol, og Hænderne var stedse rede til at tage fat med fuld Kraft i samme Øjeblik, som Betingelserne — et frit politisk Arbejde — igen var til Stede.

Dette Tidspunkt er inde nu, hvor det danske Folk paany i sit frie Land kan vælge sin Rigsdag. Valgdagens Resultat skal aabne nye Muligheder for det arbejdende Folk og skabe Betingelser for, at den for Tjenestemændene saa lykkelige Udvikling, der begyndte, da det tyvende Aarhundrede blev ringet ind, kan fortsættes og forstærkes.

Betingelsen for, at det vundne kan sikres og nye Fremskridt gøres, er et socialdemokratisk Flertal i Folketinget

Men Forudsætningen for, at Valget kan befordre en frugtbar socialdemokratisk Politik, er ufravigelig, at Socialdemokratiet gøres stærkere i den nye Rigsdag, end det var i den gamle.

Det er Flertallet i Folketinget, som i denne Omgang maa vindes, hvis de politiske Maal, vi stræber efter, skal kunne naas, og vi har hverken Tid eller Raad til at indlade os paa politiske Eksperimenter af bare Nysgerrighed for at prøve, hvad de andre vil — og om de kan.

Vi skal samle vore Kræfter og ikke sprede dem

Det er os magtpaaliggende at understrege, hvormeget der staar paa Spil, hvis danske Arbejdere og Tjenestemænd just ved dette Tidehvert, hvor Sindene paavirkes af saa mange Ting, som intet har med Realpolitik at gøre, skulde tage fejl Bestik og slaa ind paa Sideveje, som vil splitte og svække vor samlede politiske og faglige Slagkraft og køre den Vogn i Staa, som det er saa livsvigtigt netop for os at føre frem.

Faglig og politisk Enighed i Arbejderklassen, som vi alle tilstræber, kan opnaas nu, men det maa være paa Grundlag af den socialistiske Politik, som bekender sig til Demokratiets Grundsætning, at vort Land skal styres efter Folkeflertallets Vilje, og at Mindretalsdiktatur og Terror af enhver Art bandlyses.

Disse Demokratiets Principper har været Retningslinien for det danske Socialdemokrati gennem alle de Aar, hvor det kæmpede sig frem fra en lille, overset og forfulgt Gruppe til den Stilling, det har i Dag som Landets største politiske Parti.

De bør ogsaa være vore Retningslinier nu, hvor Partiet — om Danmarks Tjenestemænd, Arbejdere og andre Smaakaarsfolk kender deres Besørgelsestid og anvender Stemmeretten med realpolitisk Forstaaelse — kan vinde Flertallet i Folketinget og for første Gang i vor Historie faa Mulighed for at gennemføre sit Program.

Vi skal følge vore engelske Kammeraters Eksempel

Vi staar saaledes ved det samme Vendepunkt som vore engelske Kammerater ved Parlamentsvalget i Sommer. De bestod Prøven. Uden at lade sig bedaare af fremragende politiske Navne, der under Krigen mod Nazismen havde indlagt sig uvisnelig Hæder, og uden at lokkes af kommunistisk Overbudspolitik, gav de britiske Tjenestemænd og Arbejdere det socialdemokratiske Parti deres Tillid og forlenede det dermed ogsaa med det fulde Ansvar for den kommende politiske Udvikling.

Det var en realpolitisk Vælgertilkendegivelse — en af dem, der bliver skelsættende i et Folks Historie.

Splittelsen af den tyske Arbejderbevægelse opfostrede Nazismen

Dens diamentrale Modsætning er Forholdene i Tyskland før Nazismens Magtovertagelse, hvor Kommunismen fandt Grobund i betydelige Dele af Arbejderklassen for Tesen om Proletariatets Diktatur og ved Valg efter Valg svækkede det tyske Socialdemokrati. Førte det til Lykke og Fremgang for Arbejderklassen? Nej, desværre, vi ved alle, at det blev til dens Fordærv og siden hen til usigelige Lidelser for det meste af Menneskeheden.

Nu er danske Forhold naturligvis vidt forskellige fra Englands og Tysklands, og den politiske Udvikling hos os har ringe eller ingen Virkning ude i den store Verden; men den har til Gengæld overordentlig stor Betydning for os selv og vor Tilværelse. Det er en retfærdig Fordeling af Pligter og Rettigheder, det politiske Arbejde maa koncentreres om, og vor nærmeste Opgave ved Valget er at drage Omsorg for, at Mulighederne for et saadant Arbejde tilvejebringes.

Lønningslovens Revision afgøres af den nye Rigsdag

Meget betydeligt Arbejdsstof vil komme til at foreligge for den nye Rigsdag. Et af de Forslag, som har speciel Interesse for alle Tjenestemænd, er Forslaget til Revision af Tjenestemandsløven. Grundlaget er et Kommissionsarbejde, som snart kan ventes afsluttet. Men det er af afgørende Betydning for Forslagets Skæbne, hvilket Partis Finansminister der skal forelægge det i Rigsdagen, og det er ikke mindre vigtigt, at den kommende parlamentariske Finansminister, som vi venter og ønsker skal tilhøre det socialdemokratiske Parti — har et Flertal af Partifæller i Tinget bag sig, og er i Stand til at gennemføre en Lov, der i størst mulig Grad er i Overensstemmelse med vore Medlemmers, vore faglige Organisationers og Partiets Ønsker. Betydningen af et nært Samarbejde mellem en socialdemokratisk Finansminister og Tjenestemændenes faglige Organisationer har sidst vist sig ved de i September i Aar førte Forhandlinger om Reguleringstillæggets Forhøjelse. Uden et saadant Samspil mellem Arbejderklassens faglige og politiske Organer vilde vi ikke kunne være naaet det Skridt frem mod Reallønnens Genrejsning, vi nu naaede med $\frac{1}{2}$ Aars Tilbagevirkning og med en særlig Forbedring for de lavest lønnede.

Men desuden vil der efter en socialdemokratisk Valgsejr, som giver Partiet Folketingsflertal og Regeringsmagt, blive gennemført et omfattende politisk og økonomisk Program, som vil gribe stærkt ind paa alle Samfundslivets Omraader og fjerne de dybe Skel, de nuværende Tilstande sætter i Befolkningen formedelst en urimelig Indkomst- og Formuefordeling.

Socialdemokratiets mønstergyldige Arbejdsprogram

Til denne Samfundspolitik Gennemførelse har Socialdemokratiet et dybtgaaende økonomisk Program fuldt udarbejdet, omfattende Landbrug, Fiskeri,

Til Danmarks Tjenestemænd

Udenrigshandel, Banker og Forsikringsvæsen, Ulykkes- og Sygeforsikring, Boligbyggeri, Industri og Handel, Elektricitets-, Gas- og Brændselsforsyning, Trafikvæsenet m. v.

Programmet gaar i Korthed ud paa en bedre Udnyttelse af Danmarks Jord og Fiskerimulighederne i vore Farvande og ved en øget og forbedret Produktion at skaffe lønnende Beskæftigelse og betryggende Eksistens for saa mange af Landets Borgere som muligt ved disse for vor Eksport saa vigtige Erhverv.

Videre at gennemføre en Politik, som sætter Storfinansens under Samfundets direkte Kontrol, saaledes at den skadelige Privatspekulation i Varer og andre Værdier forhindres, og at hele det økonomiske Liv bringes ind i Baner, hvorved de Kriser paa Pengemarkedet, som fremkalder saa megen Usikkerhed i Samfundslivet og har Nød og Arbejdsløshed til Følge, kan undgaas.

Prisloven skal udvides, saaledes at der føres en effektiv Priskontrol med Varenes Fremstillingsomkostninger og Mellemandleravancen. Lønpolitik og Prispolitik skal gaa gaa Haand i Haand. Det afgørende er ikke Indtægtens Beløb, men hvad man til enhver Tid kan købe for den — denne Sandhed har Tjenestemændene i høj Grad haft Lejlighed til at mærke sig under Besættelsen.

Hvad Boligbyggeriet angaar, er det Socialdemokratiets Plan gennem Opretelse af et Statens Bygge- og Boligraad at føre dette for Befolkningen saa vigtige Omraade ud af Privatspekulationens Hænder over i Samfundets, bl. a. ved at drage Omsorg for, at samfundsskabte Grundværdistigninger ikke tilfalder private, samt ved at Stat og Kommuner eller Andelsboligforeninger tager sig af det Boligbyggeri, som den almindelige Befolkning er interesseret i.

Vigtige Industrier gøres til Samfundsforetagender

Vigtige Industrigræne som Brødfabriker, Sukkerfabriker, Margarinefabriker, Kaffesurrogatfabriker m. fl. er saa vigtige, at de efter det udarbejdede Program skal ledes af samfundsmæssige Organer.

En Række andre Industrier som Fabrikation af Krigsmateriel, Telefonmateriel, Jernbane- og Sporvejsmateriel, Asfalt og andet Vejmateriel m. v., som hovedsagelig fremstilles til offentlige Institutioner, skal efter Forslaget overtages af Staten. Ogsaa Tændstikker, Papir, Tapeter og Svovlsyre er i Forvejen saa monopoliserede Virksomheder, at de er modne til Samfundsøvertagelse, hvilket ogsaa gælder de private Elektricitetsværker.

Men hele den øvrige Industri skal iøvrigt bringes ind under Kontrol under samfundsbetryggende Former.

Al offentlig Trafik under Samfundets Ledelse og Kontrol

Paa Trafikens Omraade foreslaar Socialdemokratiet, at samtlige Landets Baner bringes ind under en fælles Plan og en øverste Ledelse, saaledes at det Kraftspild og de Ulemper, som den uhammede Konkurrence mellem Baner og Biler førte med sig i Aarene før 1939, ikke gentages, men afløses af en Trafikordning, hvori Baner og de erhvervsdrevne Biler indgaar i et gnidnings-

løst Samarbejde med Ensartethed i Takster, Lønninger og Sikkerhedsbestemmelser. Ogsaa Luftfarten og den indenrigske Søfart skal bringes under Samarbejdets Lov og virke ind i Helheden.

Arbejdere og Tjenestemænd skal være raadgivende i Bedrifterne

Ud fra det vigtige Synspunkt, at Arbejdetsfred er en absolut Forudsætning for, at en demokratisk Planøkonomi kan gennemføres, anser Socialdemokratiet det som en Forudsætning, at Arbejdere, Funktionærer og Tjenestemænd faar Indflydelse paa og Indseende med Virksomhederne. Med denne Opgave for Øje foreslaas der oprettet Bedriftsraad ved de enkelte Virksomheder, Sektionsraad for Erhvervsgrenene og endelig, som det øverste Led i denne Opbygning, et samfundøkonomisk Raad.

Dette er i enkle Linier det vigtigste af Socialdemokratiets Opbygnings- og Socialiseringsprogram, som udgør et harmonisk Hele og betegner et Stykke konstruktiv Politik af høj Rang.

Som man kunde vente, er dette dybtgaaende Socialiseringsprogram allerede blevet stærkt angrebet fra borgerlig politisk Side, hvor man helt rigtigt ser de privatkapitalistiske Interesser truet i deres Livsnerve. Til Gengæld har der ikke kunnet indvindes det ringeste mod Programmet fra nogen Tjenestemand- eller Arbejdergruppes Side. Det har sin Aarsag i, at det samtidig med at være nøje forankret i Arbejderklassens historiske Maalsætning er i den allernøjeste Kontakt med Tiden og Forholdene af i Dag.

Socialdemokratiets Program kan gennemføres, hvis vi selv vil

Socialdemokratiets omfattende Arbejdsprogram skiller sig ud fra mange andre politiske Programmer ikke alene ved sin faste logiske Opbygning og samfundsbetonede Tendens, men tillige — og det er ikke det mindst vigtige — ved den praktiske Omstændighed, at det har den bedste Udsigt til Gennemførelse i Kraft af, at det er Danmarks største politiske Parti, der staar som dets Garant.

Det er nu Danmarks Vælgere, der skal bestemme, om vi skal gøre dette vigtige og afgørende Skridt, Programmet afmaaler, henimod det demokratisk socialistiske Samfund, der har staaet som Arbejderklassens og Tjenestemandstandens store Maal gennem et Par Menneskealdre.

Samler vi os nu om Program og Parti i et afgørende Livtag med Privatkapitalismens ingeniørlunde svage Magter, saa kan vi vinde Omgangen, og Vejen er fri for en Lovgivning, som vil skabe et virkeligt Folkets Danmark.

Vi undertegnede maa derfor, saa indtrængende det er os muligt, advare vore Organisationers Medlemmer mod Stemmespild, naar Valgets Dag er inde. Det kan lyde meget bestikkende, at kommunistiske Stemmer kun forstærker og

Til Danmarks Tjenestemænd

underbygger Socialdemokratiets Politik. I Praksis forholder det sig imidlertid helt anderledes, idet Spredning af Stemmer betyder Stemmetab, men endelig har to Arbejderpartier paa Rigsdagen ikke den samme Slagkraft som ét. Ansaret forflygtiges, og de Evner, der skal samles om de foreliggende store Opgaver, faar ikke den rette Anvendelse.

Lad os derfor nu, hvor de danske Arbejdere og Tjenestemænd sammen med deres Hustruer staar overfor et af de mest betydningsfulde Valg i vort Lands Historie, passe paa at holde den sunde Balance, som har været karakteristisk for dansk Organisationsliv og Arbejderpolitik gennem Aarene, og i Bevidstheden om vort Ansvar over for saavel Øjeblikket som Fremtiden følge de engelske Arbejderes og Tjenestemænds Eksempel og samle os om det eneste Parti, Socialdemokratiet, som har Mulighed for at skaffe sig Flertal i Rigsdagen og dermed Grundlag for at gennemføre det politisk-økonomiske Samfundsprogram, som stemmer med vore Interesser.

Th. Pedersen,
Dansk Jernbaneforbund.

Rasmus Olsen,
Dansk Kommunalarbejderforbund.

C. P. Einshøj,
Dansk Lokomotivmands Forbund.

Herlak,
Privatbanefunktionærernes Forbund.

I. P. Nielsen,
Værksted- og Remisearbejdernes
Fællesorganisation.

A. Holde,
Dansk Postforbund.

A. C. Pedersen,
Dansk Fængselsforbund.

Soph. Jensen,
Dansk Lokomotivmands Forening.

Johs. Hansen,
Dansk Hospitalsforbund paa Statens
Sindssygehospitaler.

Kai Olsen,
Toldbetjentforeningen af 1904.

C. H. Christensen,
Grænsegendarmeriforeningen.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk